PRESSUPOSTOS GENERALS DE L?ESTAT: ELS DRETS DELS MÉS DÈBILS EN SUSPENS

Opinió | 01-07-2012 | 08:20

La setmana passada es van discutir i aprovar al Senat els pressupostosgenerals de l?Estat per al 2012. Ja ha transcorregut més de la meitat de l?any,per tant estem parlant d?uns pressupostos que estan amortitzats abans de laseva entrada en vigor, perquè no van ser presentats quan tocava. Malgrataquest fet tots els grups parlamentaris de l?oposició van fer un treball exhaustiuque es va plasmar en esmenes que es va substanciar en quatre dies de sessióplenària.

Tot això, però, va tenir una repercussió menor, perquè el PP no va acceptaraltra cosa que un parell o tres d?esmenes, trencant així amb una tradicióparlamentària de llarg recorregut de diàleg i acceptació d?esmenes per tal demillorar els pressupostos. Els diputats i senadors del territori sempre tenien unmarge de negociació per tal que als pressupostos s?hi fes constar projectes quees beneficiaven del coneixement local. Enguany, res de res,...

De totes aquestes esmenes em va trocar defensar-ne sis corresponents a lasecció de seguretat social que afectaven a partides sobre centres especials detreball per a persones discapacitades; a la destinació de fons als municipis i ales comunitats autònomes per a la promoció econòmica; i al fons d?integracióper a immigrants i menors no acompanyats. El que crida poderosamentl?atenció, és que en moments de crisi com els actuals, s?escurcin o directaments?eliminin partides com les que acabo de citar. El PP fa en aquest cas unaoperació inversament proporcional: més aturats, menys recursos per als mésdèbils. Quan en realitat repartir recursos és crear riquesa. Lula da Silva vadir: sempre ens havien dit que s?havia de crear riquesa per repartir-la. Però eraal revés, calia repartir-la per tal de crear-la.

Pel que fa als centres especials de treball sol?licitàvem destinar més diners peral manteniment de llocs de treball a persones amb discapacitat. En aquestvaixell sense rumb que és Espanya en aquests moments, no ens podempermetre que tirin per la borda el treball que durant els últims 30 anys han fet unmunt d?entitats amb molta voluntarietat i de forma desinteressada per afavorir lainclusió social i millorar les oportunitats de treball de les persones ambdiscapacitat. A Catalunya aquestes entitats han donat treball a més de 7.000persones i per tant l?aportació de l?Estat hi era molt útil.

Moltes d?aquestes entitats s?han dirigit a tots els grups polítics buscantcomplicitat i defensa dels

interessos públics i estan molt preocupades pel futurimmediat després de les retallades del govern central. El mateix dia quediscutíem els pressupostos generals al Senat, l?Ajuntament de Salt aprovavauna moció presentava per al nostre grup municipal que instava al govern del?Estat per dotar les partides pel compliment normatiu de la discriminaciópositiva per persones discapacitades.

També sol?licitàvem que es dotés una partida per plans de reinserció, millora dela capacitat d?ocupació de demandats de treball i foment del desenvolupamentlocal. Aquesta esmena toca al cor de l?àmbit municipal. Durant anys elsajuntaments, que són els que més a prop viuen dels problemes relacionats ambl?atur en els seus municipis, gràcies a aquests plans de reinserció, han tingutl?oportunitat de millorar l?ocupabilitat de les persones que més complicat hotenien per accedir a una feina. Gràcies a aquests plans ciutadans i ciutadanesque tenien poques o nul?les possibilitats de treballar i que es trobaven envertader risc d?exclusió social, podien trobar una feina.

Els ajuntaments sabem quins són els nostres aturats, quines necessitats tenen ion i com poden millorar les seves possibilitats. Aquests plans permeten unaatenció personalitzada i ?hi insisteixo? donen oportunitats a persones que noles havien tingudes i que, amb el seu treball, beneficien el conjunt de la societat.En resum,els pressupostos de l?Estat han de contenir mesures dirigides areconèixer la dimensió local de les polítiques d?ocupació. Aquestes mesuressón un element clau per aconseguir una major efectivitat d?aquestes polítiques.

Una altra de les reivindicacions per al pressupost general de l?Estat era elmanteniment d?una partida pressupostària pel Fons d?Acollida i Integraciód?Immigrants. Aquesta torna a ser una partida dirigida en gran mesura alsajuntaments, que en municipis com a Salt, esdevenen imprescindibles perafrontar les despeses generades per l?acollida i integració dels nouvinguts. Ambaquests fons, els ajuntaments desenvolupàvem programes dirigits a facilitarl?arribada i la plena incorporació dels immigrants a la nostra societat. Cal dir queaquestes polítiques no estan destinades únicament als immigrants, sinó alconjunt de la població per millorar la convivència i la cohesió social, fent menystraumàtica la incorporació de tanta gent en tan poc temps al nostre país.

Una altra part d?aquests diners anava dirigida a la creació i manteniment de lesaules d?acollida. Sense poder mantenir les aules d?acollida, el resultat seràl?augment de la segregació escolar i la impossibilitat d?afrontar amb garantiesl?arribada de nous estudiants al llarg del curs escolar.

Durant el debat dels pressupostos, la senadora pel PP canària, Josefa Luzardo,va afirmar respecte del fons d?integració d?immigrants que sols se suspenia, queno s?eliminava. La cohesió social en aquest país no pot quedar-se en suspens.Això és un vertader risc. Tampoc no es té en compte quins poden ser elscostos econòmics per tal de recuperar tot allò que quedi en suspens.Simplement, la defensa dels més vulnerables: discapacitats, treballadors dedifícil inserció laboral, els immigrants, els menors no acompanyats no potquedar en suspens, tal i com fan els pressupostos general de l?Estat per al 2012.

Fuente: I_PINEDA
Autor: I_PINEDA